

ÎNCHEIERE

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Iurie Șumcov
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Portco Elena,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital Străin „RED Union Fenosa” Societate pe Acțiuni împotriva Întreprinderii Individuale „Portco Elena” cu privire la încasarea datoriei și a penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Portco Elena și menținută hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 31 mai 2011, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 12 februarie 2010, ÎCS „RED Union Fenosa” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „Portco Elena” cu privire la încasarea datoriei și a penalității.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contractului din 27 martie 2006 pîrîtului i se furnizează energie electrică.

Susține că, la data de 24 iunie 2008, ca urmare a controlului efectuat de către reprezentanții ÎCS „RED Union Fenosa” SA cu privire la corectitudinea utilizării energiei electrice, la locul de consum NLC 7018751 de pe adresa: mun. Chișinău, bd. Moscovei 26 MD 2045, aparținînd cu drept de proprietate/folosință, consumatorului ÎI „Portco Elena”, a fost depistat fraudulos de energie electrică manifestată prin conectarea neautorizată la rețea.

Menționează că, fraudă depistată din partea consumatorului, a fost consemnată în proces-verbal nr. 002172 din 24 iunie 2008.

Conducîndu-se de prevederile pct. 2.4, pct. 2.49, 8.14 și 8.16 a Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 1194 din 22 noiembrie 2005, indică că, furnizorul a recalculat energia electrică consumată fraudulos de către pîrît pentru perioada 10 iulie 2007- 24 iunie 2008, reieșind din numărul și puterea receptorilor electrice depistați în momentul efectuării controlului în gospodăria consumatorului. Astfel, de către furnizor pe numele pîrîtului a fost emisă factură lunară de plată a energiei electrice consumată fraudulos în mărime totală de 29894,701ei, care urmau a fi achitate de către pîrît în termenul indicat în factură.

La fel pîrîtlui, în conformitate cu pct. 3.10 din Contractul de furnizare a energiei electrice nr. 40204001044 din 27 martie 2006, i-a mai fost calculată o penalitate pentru întârzierea achitării în mărime de 5381,05 lei.

Or, în conformitate cu prevederile art.35 alin.4 lit. b) al Legii RM cu privire la energia electrică și a art. 5.2. lit. c), . 8.1.din Regulament, plata energiei electrice se efectuează în baza facturii emise lunar de către furnizor, Consumatorul fiind obligat să achite integral plata pentru energia electrică consumată în termenul indicat în factură, în corespundere cu indicațiile contorului, și conform tarifelor la energia electrică în vigoare.

De asemenea indică că, actele juridice în baza cărora s-a format datoria și anume, procesul verbal de constatare a consumului fraudulos și/sau factura spre plată, în cazul în care nu era de acord cu ele, urmau să fie contestate în conformitate cu prevederile Legii Contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 în termenul legal de 30 de zile, însă pîrîtul nu le-a contestat pînă în prezent, ceea ce denotă că ultimul nu și-a exprimat legal dezacordul său cu actele juridice menționate în termenul obligatoriu de prescripție, fiind astfel implicit de acord cu ele, acestea fiind obligatorii pentru debitor.

Ca urmare, în privința actelor juridice menționate mai sus, prezumția de legalitate și respectiv obligativitate a acestora a devenit absolută, din cauza necontestării lor de către debitor în conformitate cu procedura legală a Legii contenciosului administrativ.

Fiind în prezența celor menționate, precum și reieșind din faptul că la data de 15 septembrie 2009, nr. 1185 debitorului i-a fost expediat un preaviz prin care a fost informat despre datoria în cauză și termenul de achitare, totodată menționînd că în caz de neachitare ÎCS „RED Union Fenosa” SA va înainta o acțiune în judecată vizînd încasarea forțată a sumei debitoare, afirmă că de la pîrît nu a fost primit nici un răspuns, fapt pentru care, solicită în continuare obligarea pîrîtlui la achitarea integrală a datoriei față de furnizor.

Astfel, solicită, încasarea din contul ÎI „Portco Elena” în beneficiul ÎCS „RED Union Fenosa” SA datoria pentru energia electrică, în sumă de 29275,75 lei, penalitatea în sumă de 5381,05 lei, cît și cheltuielile de judecată în mărime de 1058,27 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 31 mai 2011, acțiunea a fost admisă parțial și încasat din contul ÎI „Portco Elena” în beneficiul ÎCS „RED Union Fenosa” SA datoria în mărime de 29894,70 lei și 896,84 lei taxa de stat, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2012, a fost respins apelul declarat de Portco Elena și menținută hotărîrea primei instanțe.

În susținerea soluției date instanțele ierarhic inferioare, cu referire la prevederile art. 512 alin. (1) Cod Civil, au constatat că furnizorul întemeiat a calculat și impus spre plată factura pentru consum fraudulos de energie electrică în sumă de 29 894,70 lei, care pînă în prezent nu a fost achitată, însă nici nu a fost contestată în instanță în modul stabilit de lege, după cum nu a contestat nici procesul-verbal de consum fraudulos a energiei electrice.

La fel instanțele de judecată au stabilit că, conform Raportului de expertiză din 27 iulie 2008 s-a constatat că sigiliile cercetate sunt deteriorate, iar construcția contorului electric a fost supusă modificării.

La 18 martie 2013, Portco Elena a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate.

Menționează că instanțele judecătorești la examinarea cauzei nu au ținut cont de faptul că procesul-verbal de consum fraudulos a energiei electrice a fost întocmit în absența sa, și anume în absența consumatorului, că despre faptul întocmirii a procesului-verbal a aflat după o perioadă îndelungată de timp, și anume la data când a primit factura de achitare pentru consum de energie electrică.

Susține că cu dînsa nimeni din funcționarii ÎCS „RED Union Fenosa” SA nu au discutat, nu au invitat-o pentru a da careva explicație, sau să-i prezinte spre cunoștință procesul-verbal întocmit pe numele său, mai mult că, controlul pentru consum menționat a fost ridicat de către funcționarii ÎCS „RED Union Fenosa” SA în absența sa, or, despre data, ora și locul efectuării expertizei contorului nu a fost înștiințată și nu a participat la procedura de expertiză.

Consideră că, actul de consum fraudulos putea fi organizat de către funcționarii de la întreprinderea „RED Union Fenosa” SA după o înțelegere prealabilă cu persoane cu care s-a aflat în conflict, cu scopul de a întocmi un act fals, deoarece pînă la schimbarea contorului careva cazuri de consum fraudulos în teritoriu unde se afla obiectul de consum nu s-a depistat, plata pentru consum de energie electrică o achita permanent și achita dublă plată pentru consum de energie electrică.

Afirmă că, contorul electric a fost instalat în echipament electric, în afara încăperi, la o distanță de 50 metri de la obiectul de consum, la un loc accesibil pentru funcționarii ÎCS „RED Union Fenosa” SA, iar la data schimbului contorului electric și depistarea consumului fraudulos contorul se afla în interiorul echipamentului sub sigiliu, care nu a fost manipulat, pe cînd manipulate au fost sigiliile de pe contor care se aflau în interiorul echipamentului.

Mai invocă că atît echipamentul electric, cît și contorul pentru consumul energiei electrice se aflau sub sigiliu, fiind sigilate de persoane responsabile a ÎCS „RED Union Fenosa” SA.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Portco Elena nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Elena Portco asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elena Portco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul Elenei Portco se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Iurie Șumcov

Tamara Chișca-Doneva